

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 07/02/2025.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 169

Từ chư Phật đến tất cả chúng sanh đều không tránh được sự chi phối của luật nhân quả, do vậy chúng ta phải cẩn trọng trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác. Nhiều người có địa vị, quyền thế nên họ xem thường luật nhân quả, đây là họ đã nhận thức sai lầm. Chúng ta tạo nhân nhất định chúng ta phải nhận quả, chúng ta tạo nhân tốt thì chắc chắn sẽ nhận quả tốt.

Tôi có rất nhiều em trai, có những người đã bán cả mảnh đất để ăn chơi, đây là những người em mà Mẹ tôi thương nhất, hiện tại những người em này đều đã tỉnh ngộ. Những tháng gần đây, Mẹ tôi nói, các em tôi đã thay đổi, đã tốt hơn nhiều. Ngày trước, khi tôi về, em tôi sẽ không ở nhà hoặc không dám nhìn mặt tôi, hôm qua tôi về, em tôi chào và ngồi ở xa nghe tôi nói chuyện, sau đó, em tôi ra vườn, chặt một buồng chuối tiêu chín vào mời tôi. Nhà tôi có năm người cháu nhưng em đã để dành một buồng để chờ tôi về, tôi nhận thấy em đã có một sự chuyển biến tích cực. Tôi nói: *“Hôm nay, em biết để dành buồng chuối để mời anh, điều này cho thấy em đã có sự chuyển tâm, sắp tới, em có thể đi theo các Thầy làm những việc lợi ích. Đây là cơ hội giúp em chuyển đổi cuộc đời”*.

Trước Tết, người em thứ sáu của tôi, người mà thường say rượu cũng nói với các Thầy là ra Tết sẽ đi làm cùng các Thầy. Sau hôm đó, tôi hỏi em trai tôi: *“Hôm qua là em nói hay rượu nói?”*. Em tôi nói: *“Hôm qua em không uống rượu, là lời em nói chứ không phải rượu nói!”*. Tôi nói: *“Vậy thì tốt, nói lời phải giữ lấy lời!”*. Chúng ta tích cực làm việc thiện thì trong vô hình chung, cái thiện đó sẽ lan tỏa đến mọi người. Chúng ta làm việc tốt bằng tâm chân thành, hy sinh phụng hiến thì chắc chắn những người xung quanh sẽ cảm động.

Hôm trước, tôi vừa học xong lớp buổi sáng thì có hai người đã đến nhà tôi, họ được một người giới thiệu, người giới thiệu họ đến gặp tôi cũng là người làm trong lĩnh vực giáo dục nhưng họ đã giới thiệu người đến với chúng ta, chứng tỏ là họ không có tâm đồ kỵ. Họ đã nhận ra chúng ta không cạnh tranh với ai, chúng ta làm giáo dục một cách chí công vô tư, chân thật hy sinh phụng hiến.

Chúng ta chân thật nỗ lực thì chúng ta sẽ xoay chuyển được hoàn cảnh xung quanh. Phật nói: *“Cảnh tùy tâm chuyển”* hay *“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”*. *“Y báo”* là hoàn cảnh xung quanh chúng ta. *“Chánh báo”* là nội tâm chúng ta.

Tôi đã bôn ba nhiều năm, tôi không có nhiều thời gian chăm sóc người thân, tôi uỷ thác Mẹ cho một người em, tôi luôn nhắc đồng tu ở Cần Thơ là nhắc nhở bà cùng niệm Phật, tôi dành thời gian đi làm những việc chân thật lợi ích cho cộng đồng, quần chúng rộng lớn.

Hiện tại, tôi đang ở Sóc Trăng, ở đây, mọi người đang xây dựng thêm một vườn rau, hôm qua mọi người đã chuẩn bị lá chuối để tôi gói bánh tặng các nơi, tôi sẽ tặng bánh chung cho mọi người ở Sóc Trăng, Cần Thơ và thành phố Hồ Chí Minh. Đây là chúng ta tích cực làm những việc thiện lành. Dịp Tết, mọi người sẽ rất vui nếu được tặng bánh chung, bánh Tết. Tôi tạo nhân thiện lành để gắn kết mọi người. Chúng ta đừng lo rằng chúng ta không chuyển được hoàn cảnh. Nếu chúng ta chuyển được nội tâm thì hoàn cảnh nhất định được chuyển đổi.

Tổ Bách Trọng nói: “*Bậc đại tu hành là “Bất muội nhân quả”*”. Các Ngài rất tường tận là làm nhân gì sẽ có kết quả gì. Chúng ta mơ hồ với nhân quả nên hằng ngày, chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế theo tập khí “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Trước đây, tôi cũng chưa tin vào điều này, sau khi được nghe Hòa Thượng giảng, tôi tin Hòa Thượng nên tôi cố gắng làm mấy chục năm nay, giờ đây, những người xung quanh tôi đã thật chuyển đổi.

Ngày trước, người em của tôi khi đi nhậu về thì luôn mắng Cha Mẹ, thậm chí phá làng xóm, em của tôi đến dường như để thành tựu cho Mẹ tôi, Mẹ tôi không hề giận người em này, Bà gần như không biết giận. Mẹ tôi rất dễ ngủ, hôm qua, tôi mời mẹ đi cùng với tôi, sau khi lên xe một lúc thì Mẹ tôi ngủ cho đến khi tới nơi. Tôi không thể tưởng tượng được là em tôi có sự chuyển đổi như vậy. Việc này không phải tự nhiên mà có được. Em tôi biết rõ, tôi lo cho Mẹ, lo cho các anh em, các cháu trong nhà. Ngày trước, tôi nhắc các chú trong Ban truyền thông tìm các máy tính cũ để mang đi sửa, nếu ai cần học vi tính thì tặng những chiếc máy tính cũ này cho họ. Các cháu của tôi đều có máy tính để dùng trong học tập. Tôi làm những việc nhỏ này trong thời gian dài, việc này đã xoay chuyển được tâm bất hiếu, bất kính của các em tôi. Chúng ta đừng bao giờ nghĩ rằng, con người không thể thay đổi.

Nhà Phật nói: “**Phật Bồ Tát vô địch nhân**”. Phật Bồ Tát không có người đối đầu. Hay nhà Phật cũng nói: “**Phật thị môn trung bất xả nhất nhân**”. Phật Bồ Tát không xa bỏ một ai, các Ngài luôn tìm cơ hội, chờ họ giác ngộ quay đầu để độ họ.

Hôm qua, chúng ta học “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, Hòa Thượng nói: “**Phật Bồ Tát đại từ, đại bi, lân mẫn chúng sanh, thường bất yếm xả chúng sanh**”. Các Ngài thương xót, quan tâm, không rời bỏ chúng sanh. Hòa Thượng cũng nói: “**Phật đến cũng là từ bi, Phật đi cũng là từ bi**”. Mười năm trước, tôi cũng rất đau lòng khi thấy ngày nào, em tôi cũng hành Mẹ, tôi mời Mẹ lên ở cùng tôi nhưng Mẹ tôi không đồng ý vì Mẹ tôi thương những người con đó nhất, Bà cũng muốn ở lại để chăm sóc hai người

cháu. Có lẽ người em trai tôi đã mắng cho Bà hết nghiệp, chúng đã lấy hết nợ nên bây giờ những người con đó trở nên ngoan ngoãn.

Hôm trước, Mẹ tôi nói, em trai tôi biếu bà một triệu nhưng ba ngày sau thì em trai tôi mượn lại, mẹ tôi nói, mẹ tôi thương em trai tôi ngày Tết mà không có tiền tiêu. Mười năm nay, tôi không hề mắng em tôi một lời nào. Khi em tôi bán hai công đất, mỗi công đất là 1000m², tôi cũng không nói lời nào, tưởng chừng như tôi không quan tâm nhưng thực ra là tôi đang chờ cơ hội.

Hòa Thượng nói: ***“Phật đến cũng là từ bi, Phật đi cũng là từ bi”***. Khi họ chưa giác ngộ mà chúng ta nói thì họ sẽ không nghe, họ không nghe thì chúng ta sẽ phiền não. Ngày còn nhỏ, nếu em tôi ngỗ nghịch thì có thể tôi sẽ đánh mắng, từ khi tôi tu hành, tôi thấy em đã phạm những sai lầm rất lớn nhưng tôi không nói, thậm chí tôi tránh mặt. Nhiều lần giỗ Cha tôi nhưng tôi không về vì trên bàn thờ cúng chay nhưng ở ngoài, em tôi vẫn mua gà, vịt về để nhậu với mọi người. Nếu đủ duyên thì chúng ta nói, không đủ duyên thì chúng ta không nên nói. Điều quan trọng là chúng ta thật làm. Khi chúng sanh đã giác ngộ quay đầu thì Phật sẽ đến giúp họ. Chúng sanh chưa giác ngộ thì Phật ra đi, Phật ra đi nhưng các Ngài vẫn quan tâm, chờ ngày chúng sanh quay đầu để giúp họ. Hòa Thượng từng nói: ***“Bạn đừng nghĩ rằng bạn cô độc, Phật Bồ Tát vẫn đang dõi theo bạn, chỉ cần bạn chân thật giác ngộ, quay đầu thì Phật Bồ Tát sẽ đến để độ bạn”***.

Tôi rất cảm khái khi có được những quả tốt đẹp, giúp tôi tăng thêm niềm tin. Tôi có 8 người em, gần 20 năm qua, tôi bôn ba khắp mọi nơi, khi em tôi khổ, em tôi nợ tiền, tôi cũng không quan tâm. Khi tôi nhìn thấy em tôi không có thức ăn thì tôi cứu đói, nhân dịp đó thì tôi nhắc nhở em nên làm gì. Hiện tại, những người em của tôi đã hướng thiện và rất quan tâm đến Mẹ. Đây là kết quả của việc tôi thật làm.

Hôm trước, 22 Tết tôi định về quê nhưng đường quá tắc nên tôi không về được, hôm qua, tôi về nhà, tôi đã nhận được kết quả mà tôi rất bất ngờ. Người em út của tôi đã lấy số Zalo của các Thầy, khi nào muốn đi làm việc lợi ích cho mọi người để thay đổi cuộc đời thì liên lạc. Em tôi đã bán hết đất của Cha Mẹ, khi Mẹ chia đất cho tôi, tôi đã không nhận.

Từ lâu, tôi nói với mọi người: ***“Nếu gia đình chúng ta không hạnh phúc thì chúng ta tích cực làm để giúp những gia đình khác hạnh phúc, vậy thì gia đình chúng ta nhất định sẽ hạnh phúc đong đầy”***. Nhiều người không dám tin vào câu nói này! Nếu con chúng ta không ngoan hiền thì chúng ta tích cực giúp con người khác ngoan hiền, khi đó, con của chúng ta cũng sẽ ngoan hiền. Ngày trước, con tôi học trường nào tôi cũng không biết, đến cuối tháng, con tôi chụp ảnh học phí thì tôi sẽ chuyển tiền cho con. Mỗi tháng, tôi chỉ chuyển tiền học phí và 2 triệu tiền chi phí cho các con.

Khi người con rể là người Malaysia nói muốn cưới con gái tôi, tôi hỏi, hai đứa nói chuyện với nhau bằng ngôn ngữ gì. Con rể tôi nói hai đứa giao tiếp với nhau bằng tiếng Anh. Tôi rất ngạc nhiên vì con gái tôi biết tiếng Anh, con gái tôi nói là đã học tiếng Anh từ năm lớp 6, lên Đại học con gái tôi lại tiếp tục học tiếng Anh như một môn học chính.

Khi con gái út của tôi nói, con học thiết kế đồ họa để lập trình các nhân vật trong Game. Tôi nói với con, đó là việc không tốt, việc chơi Game sẽ khiến thế hệ trẻ trở nên hư hỏng, tôi khuyên con nên làm công việc khác. Ban đầu, tôi nghĩ con không bỏ công việc đó nhưng về sau, con gái tôi không làm công việc này nữa. Gia đình chúng ta chưa hạnh phúc thì chúng ta giúp mọi người có gia đình hạnh phúc, con chúng ta chưa ngoan hiền thì chúng ta đi giúp mọi người có con cháu ngoan hiền, vậy thì cuối cùng gia đình chúng ta cũng sẽ hạnh phúc, con cháu chúng ta cũng sẽ ngoan hiền.

Gần đây, con gái tôi nói, cháu của tôi rất hay cười, tổng thời gian cười của cháu đã nhiều hơn thời gian con gái tôi cười trong suốt cuộc đời. Tất cả không phải do tự nhiên mà có mà là do chúng ta thật làm. Chúng ta làm những việc trực tiếp và những việc gián tiếp ảnh hưởng đến mọi người thì dần dần mọi việc sẽ trở nên tốt. Trong nhà tôi, máy nghe pháp và máy niệm Phật được đặt ở khắp nơi, một lần, tôi nghe thấy con gái tôi nói: “*Đang hay mà hết!*”. Con gái tôi cũng đã nghe, đã có sự quan tâm đến các bài pháp. Đây là sự âm thầm tác động và sự ảnh hưởng vô hình.

Khi con gái tôi mang thai, cháu về ở với Cha Mẹ, hằng ngày, tôi chở con đi ra chùa lạy Phật. Dụng ý của tôi là, trong chùa rất rộng nên ở đó, con gái tôi có thời gian đi bộ nhiều và con có thể lạy Phật ở nhiều ban. Ở mỗi ban, tôi đều lạy ba lạy, xá ba xá một cách nghiêm túc, ban đầu, con gái tôi lạy cùng tôi, khi bụng to hơn thì con gái tôi xá. Tôi nhắc con xá một cách nghiêm túc, tôi giải thích cho con về hình tượng các vị Phật. Thí dụ, tôi giải thích cho con về tượng hộ pháp Vy Đà đây là vị hộ pháp cho những người lương thiện, chính trực; vị thần hộ pháp Tiêu Diện là Bồ Tát Quan Thế Âm thị hiện, vị Thần này nhắc nhở mọi người không làm những việc xấu. Hằng ngày, tôi đều đưa con đến chùa, tôi làm một cách miệt mài, không nghỉ một hôm nào. Trong âm thầm những việc này có sự ảnh hưởng rất lớn. Chúng ta thật làm thì sẽ thật ảnh hưởng đến người khác. Chúng ta không thật làm thì không thể ảnh hưởng đến mọi người. Chúng ta phải làm một cách thật mạnh mẽ.

Để đến được Sóc Trăng, tôi phải di chuyển trong hai ngày quãng đường khoảng 500km, trên đường đi tôi kết hợp tri ân, báo ân mọi người, tôi làm một cách tự động, tự phát, không khắc ý, vọng tâm nên tôi cảm thấy rất vui, không có phiền não, bức bách. Tôi nhờ duyên này mà làm được việc kia, nhờ việc kia mà làm được việc khác. Tôi muốn chia sẻ với mọi người những việc này để mọi người ứng dụng vào trong cuộc sống hằng ngày. Chúng ta thật làm, làm bằng tâm chân thành trong thời gian dài thì chúng ta sẽ chân thật có kết quả.

Chúng ta muốn chuyển đổi con người, hoàn cảnh và nhất là thiên địa quỷ thần thì chúng ta phải làm bằng tâm chân thành. Tôi treo hai câu đối của Tô Ân Quang ở nhà, đó là: “**Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm**”. “*Kiệt thành*” là tâm chân thành đến tột đỉnh thì sẽ chuyển được hoàn cảnh xung quanh chúng ta. Hoàn cảnh xung quanh của chúng ta là những người thân, đồng nghiệp, hàng xóm. Chúng ta không chuyển được hoàn cảnh vì chúng ta chưa thật làm, nếu chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ chuyển được. Chúng ta càng làm, càng có kết quả trác tuyệt thì chúng ta càng có niềm tin kiên cố; chúng ta càng có niềm tin thì chúng ta càng làm được tốt hơn, làm lợi ích cho xã hội, cộng đồng càng nhiều hơn.

Đầu năm, tôi đã đến Sóc Trăng, tôi làm rất nhiều việc cả những việc vô hình và hữu hình, việc ở hiện tại và chuẩn bị cho những việc trong tương lai. Tôi nhắc mọi người chuẩn bị để sắp tới tổ chức trại hè tốt hơn, tiếp nhận được nhiều con hơn. Hôm qua, Sư trụ trì nói, có rất nhiều người hỏi khi nào có trại hè, năm ngoái, trại hè diễn ra rất tốt nên năm nay, nhiều người muốn đưa con đến. Chúng ta tổ chức trại hè, việc này trong âm thầm có ảnh hưởng rất lớn đến cộng đồng, xã hội. Chúng ta làm mọi việc với tâm hy sinh phụng hiến, chí công vô tư, không sợ được, sợ mất là chúng ta đang tạo ra nhân quả tốt. Chúng ta tường tận nhân quả thì chúng ta sẽ làm đúng, người mơ hồ với nhân quả thì họ sẽ làm sai. Người làm sai với nhân quả thì họ phải nhận kết quả xấu, khi đó họ oán trời, trách người, cầu cứu cũng không còn kịp.

Hằng ngày, chúng ta trồng dưa thì được dưa, chúng ta trồng đậu thì được đậu. Đạo lý này tưởng chừng dễ hiểu nhưng rất ít người hiểu. Nếu chúng ta thật hiểu đạo lý này thì chúng ta sẽ thật làm, chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ ảnh hưởng vô cùng lớn đến chúng sanh. Chỉ cần một người phát tâm mạnh mẽ thì rất nhiều người sẽ có lợi ích.

Ngày trước, khi tôi đến chia sẻ với các cụ ở tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu, tôi hỏi: “*Các cụ ở quê có trồng bầu, mướp không?*”. Các cụ đều trả lời là có. Tôi hỏi tiếp: “*Các cụ có cắt bầu, mướp đi tặng hàng xóm bao giờ không?*”. Các cụ đều rất ngạc nhiên nói: “*Bầu bướp mà cũng tặng cho được à!*”. Tôi nói, nếu các cụ tặng bầu, mướp cho hàng xóm thì họ sẽ rất vui, các cụ nên tặng quà cho mọi người càng nhiều càng tốt. Chúng ta cho đi niềm vui thì niềm vui sẽ được cộng dồn, niềm vui của chúng ta sẽ đong đầy.

Đạo lý: “*Bánh ít đi, bánh quy lại*” hay “*Con ăn thì hết người ăn thì còn*”, mọi người tưởng chừng hiểu nhưng không thật sự hiểu. Nhiều người để dành đồ ăn ngon cho con và dặn con là: “*Con đừng cho ông bà biết!*”. Chúng ta trồng nhân hiếu kính thì chúng ta sẽ được nhận quả hiếu kính; chúng ta trồng nhân yêu thương thì chúng ta mới có quả yêu thương, chúng ta trồng nhân bao dung thì chúng ta mới có được sự bao dung của người. Chúng ta thường nói đạo lý một cách rõ ràng nhưng chúng ta vẫn làm sai với nhân quả. Hòa Thượng từng nói: “**Tôi không cảm thấy phiền khi phải nhắc đi nhắc lại rất nhiều lần**”.

Phật Bồ Tát, các bậc tu hành luôn tường tận, thấu suốt với nhân quả, nên các Ngài luôn làm ra được quả tốt. Chúng sanh mơ mơ hồ hồ với nhân quả nên chúng ta bị dẫn đạo bởi tập khí phiền não “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Chúng ta làm mà không có kết quả thì chúng ta không có tín tâm, chúng ta sẽ không làm một cách mạnh mẽ. Chúng ta có kết quả tốt thì chúng ta tăng tấn niềm tin, chúng ta càng làm mạnh mẽ hơn.

Hòa Thượng dạy: “***Tự hành giúp cho hóa tha***”. Chúng ta làm và giúp cho người cùng làm, họ có kết quả thì chúng ta tăng tấn niềm tin, niềm tin của chúng ta càng lớn thì việc làm của chúng ta mạnh mẽ. Hai việc này tương bổ, tương thành. Chúng ta tự mình làm, sau đó chúng ta giúp người. Phật Bồ Tát đã nói rất tường tận, Hòa Thượng cũng đã làm ra biểu pháp rất rõ ràng cho chúng ta. Chỉ cần chúng ta “*y giáo phụng hành*”.

Hòa Thượng nói: “***So với chúng sanh, chúng ta đã có sự giác ngộ rất lớn, chúng ta hãy làm để giúp chúng sanh giác ngộ***”. Làm thế nào để giúp ích chúng sanh. Hòa Thượng nói: “***Hãy nhìn vào Phật Bồ Tát làm, bạn sẽ có sự khải thị***”. Chúng ta nhìn Phật Bồ Tát làm thì chúng ta sẽ có sự chỉ bảo một cách đích thực.

Ở thế gian, có rất nhiều người nói về đạo lý nhân quả nhưng họ không tin, không sợ nhân quả. Họ không sợ nhân quả nên họ mới “*tự tư tự lợi*”, họ dám chiếm hữu đồ của người khác. Người thật tin nhân quả thì sẽ thật làm. Chúng ta quán sát xem chúng ta có thật tin nhân quả không? Phật Bồ Tát đã nói rõ đạo lý, Hòa Thượng đã làm ra tấm gương sống động cho chúng ta. Hòa Thượng nói: “***Tôi như một lữ khách đến trần gian, khi tôi ra đi cũng như một lữ khách***”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!